Princess of Naradhiwas University Journal

ศึกษาความเข้าใจการเรียนและประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้รายวิชาปัญหาพิเศษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเกษตรศาสตร์

Understanding of Learning and Performance Management of Special Problem Subject of the Second Year Student, Agriculture Program

จักรพงศ์ จิระแพทย์ วท.ม. (Jakkrapong Jirapaet, M.S.)[1]
สายทอง แก้วฉาย Ph.D. (Saithong Kaewchai, Ph.D.)[1]

บทคัดย่อ

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาที่เรียนวิชาปัญหาพิเศษ (2) ศึกษาความเข้าใจการเรียนและประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้รายวิชาปัญหาพิเศษ และ (3) ศึกษาปัญหาของการเรียนรู้รายวิชาปัญหาพิเศษของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ชั้นปีที่ 2 จำนวน 38 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลคือแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชายมีอายุน้อยกว่า 25 ปี เป็นกลุ่มนักศึกษาภาคสมทบ แขนงวิชาส่งเสริมการเกษตร ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ และมีค่าใช้จ่ายในการเรียนต่อเดือน ประมาณ 2,501-5,000 บาท นักศึกษามีความเข้าใจการจัดการเรียนรู้วิชาปัญหาพิเศษในระดับมาก คือ การเก็บรวบรวมข้อมูล ความสำคัญของปัญหาพิเศษ ส่วนที่นักศึกษาเข้าใจในระดับปานกลาง คือ วิธีการเขียนรายงานวิชาการ การนำเสนอและวัตถุประสงค์ของปัญหาพิเศษ สำหรับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้วิชาปัญหาพิเศษอยู่ในระดับมากคือ ความรู้ความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษา ในระดับปานกลางคือบุคลากรเพียงพอต่อการให้คำปรึกษาจัดอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัญหาการเรียนรู้ พบว่า นักศึกษามีปัญหาในระดับมากคือ ขั้นตอนการวางแผนและการดำเนินการทดลอง

คำสำคัญ : ความเข้าใจการเรียน ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ รายวิชาปัญหาพิเศษ

Abstract

This study aimed 1) to study the basis data of the second year student, 2) to understand learning and effective learning management, and 3) to study the learning problem in special problem subject. The sample was 38 second year students. The data was collected by using

[1] อาจารย์ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

questionnaire. Data were analyzed using frequency, percentage, means, and standard deviation. The study found that most student were male with under 25 years old, major in extension agriculture, graduated from vocational study program in agriculture. Their monthly expense were about 2,501-5,000 baht. Students could understand the process of teaching based on informational collection was in a high level and academic writing, presentation and the objectives of this special problem was in a moderate level. In term of learning management efficiency based on class adviser ability was in a high level and the number of class service advisor was in a moderate level. Students learning problems found in a high level based on planning and experimental process.

Keywords : understand learning, effective learning management, special problem subject

บทนำ

การพัฒนาการเรียนการสอนเป็นภารกิจหลักที่สำคัญของผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อหาแนวทางและพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนในรูปแบบของการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งกระบวนการเรียนรู้ต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีบทบาทหลักในการศึกษาค้นคว้า หาคำตอบ หรือสร้างองค์ความรู้ต่างๆ ด้วยตนเอง และเปลี่ยนบทบาทของผู้สอนให้เป็นผู้แนะนำและจัดประสบการณ์การเรียนรู้แก่ผู้เรียน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2550; พัชราวดี ทองเนื่อง, 2553) นอกจากนี้ ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2553) รายงานว่า แนวทางหนึ่งสำหรับการยกระดับประสิทธิผลการบริหารงานด้านกระบวนการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน โดยการนำกระบวนการวิจัยมาบูรณาการใช้ในการเรียนการสอน หรือใช้วิธีสอนแบบบูรณาการ เป็นวิธีสอนที่ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมวิชาใดวิชาหนึ่งผสมผสานกับวิชาอื่นๆ หรือเชื่อมโยงกับวิชาอื่นๆ ด้วย เช่นผู้เรียนเรียนวิชาภาษาไทย ก็ให้ทำกิจกรรมทั้งในวิชาภาษาไทย สังคมศึกษา ศิลปศึกษา คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ไปพร้อมๆ กันด้วย หรือเป็นวิธีสอนที่ให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทุกด้านพร้อมๆกัน คือพัฒนาการทั้งทางกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม (หวน พินธุพันธ์, มปป.) สอดคล้องกับนโยบายการบริหารจัดการการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.) สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ ด้านการผลิตบัณฑิต โดยกำหนดให้นักศึกษาลงทะเบียนในรายวิชาปัญหาพิเศษ เพื่อความสมบูรณ์ของการจัดการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สำหรับนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย (คณะเกษตรศาสตร์, 2550) เมื่อกล่าวถึงรายวิชาปัญหาพิเศษ เป็นวิชาที่มีการเรียนการสอนเกี่ยวกับการศึกษาค้นคว้าปัญหาการเกษตร ทดลอง วิเคราะห์ผลการทดลอง สรุป และเรียบเรียงเป็นรายงาน และการนำเสนอผลงาน ภายใต้การควบคุมของอาจารย์ที่ปรึกษา หรือการพัฒนาทักษะด้านการทำวิจัยพื้นฐาน ตามคำอธิบายรายวิชาในหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบการให้ความเห็นชอบหลักสูตรเมื่อวันที่ 22 ตุลาคม พ.ศ.2550

จากการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมา พบว่า การดำเนินการในรายวิชามักประสบปัญหาด้านการจัดการ ขั้นตอนการดำเนินงาน ความเข้าใจเนื้อหา การเขียนรายงาน และการนำเสนอรายงานเป็นไปอย่างล่าช้า จนไม่สามารถจัดส่งรายงานฉบับสมบูรณ์และสอบประเมินผลคะแนนได้ตามระยะเวลาที่กำหนด ปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้น ส่งผลต่อระบบการจัดการเรียนการสอนและการบริหารจัดการหลักสูตรของคณะ รวมถึงเกิดผลกระทบต่อการสำเร็จการศึกษาของผู้เรียน นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างภาระงานต่อเนื่องแก่อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษและผู้จัดการรายวิชา ดังนั้นเพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและเกิดผลสำเร็จแก่นักศึกษาตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร จึงได้ศึกษาความเข้าใจการเรียนและประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้รายวิชาปัญหาพิเศษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ เพื่อให้สามารถจัดระบบการเรียนรู้และสร้างทักษะการวิจัยที่เกิดการพัฒนาผู้เรียนอย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาที่เรียนรายวิชาปัญหาพิเศษ
2. เพื่อศึกษาความเข้าใจการเรียนและประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้รายวิชาปัญหาพิเศษ
3. เพื่อศึกษาปัญหาของการเรียนรู้รายวิชาปัญหาพิเศษของนักศึกษา

ระเบียบวิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาปัญหาพิเศษในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 38 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาวิจัยนี้ มีการเก็บข้อมูลแบบเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา เป็นแบบสอบถาม เกี่ยวกับสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของนักศึกษา มีลักษณะแบบเลือกตอบ (Check list) ประกอบด้วย เพศ อายุ กลุ่มการศึกษา แขนงวิชา สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาระดับ ปวส. และค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาเฉลี่ยต่อเดือน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็น เกี่ยวกับความเข้าใจการเรียน และประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้รายวิชาปัญหาพิเศษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ 1. ความเข้าใจของการเรียนวิชาปัญหาพิเศษ และ 2. ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้รายวิชาปัญหาพิเศษ มีลักษณะแบบลิเคอร์ท (Likert Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด = 5, มาก = 4, ปานกลาง = 3, น้อย = 2 และน้อยที่สุด = 1

ตอนที่ 3 ปัญหาการเรียนรู้รายวิชาปัญหาพิเศษ มีลักษณะแบบลิเคอร์ท (Likert Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด = 5 มาก = 4 ปานกลาง = 3 น้อย = 2 และน้อยที่สุด = 1 และข้อเสนอแนะ มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Open-ended Question)

สำหรับการแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยของผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้เกณฑ์ในการวิเคราะห์ระดับความเข้าใจการเรียน ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ และปัญหาการเรียนรู้ของนักศึกษาตามวิธีการของวิทยา จันทะอุ้มเม้า (2549) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.21-5.00	แปลความว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.41-4.20	แปลความว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.61-3.40	แปลความว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.81-2.60	แปลความว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.80	แปลความว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำนวน 10 ชุด ซึ่งไม่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ นำผลการทดลองใช้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) แบบสัมประสิทธิ์แอลฟา โดยวิธีของครอนบาค (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540)

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ต่อการจัดการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.873

การเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัย ส่งแบบสอบถามให้นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ ที่ศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำนวน 38 คน ภายหลังจากที่นักศึกษาได้รับแบบสอบถามแล้ว 1 สัปดาห์ คณะผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมแบบสอบถามและตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ แล้วนำมาประมวลผลวิเคราะห์หาค่าทางสถิติต่างๆ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม เมื่อจัดเตรียมข้อมูลแล้วนำมาประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ในการคำนวณค่าสถิติ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาอธิบายผลการศึกษาเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

จากการศึกษาข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ชั้นปีที่ 2 พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 25 คน (ร้อยละ 65.8) และเพศหญิง จำนวน 13 คน (ร้อยละ 34.2) มีอายุน้อยกว่า 25 ปีมากที่สุด จำนวน 18 คน (ร้อยละ 47.4) รองลงมาคือ อายุ 25-30 ปี จำนวน 9 คน (ร้อยละ 23.7) อายุมากกว่า 40 ปี จำนวน 8 คน (ร้อยละ21.0) และอายุ 36-40 ปี มีจำนวนน้อยที่สุดเท่ากับ 3 คน (ร้อยละ 7.9) เป็นกลุ่มนักศึกษาภาคสมทบ จำนวน 20 คน (ร้อยละ 52.6) และภาคปกติ จำนวน 18 คน (ร้อยละ 47.4) ส่วนใหญ่กำลังศึกษาในแขนงวิชาส่งเสริมการเกษตร จำนวน 27 คน (ร้อยละ 71.1) รองลงมาคือ โคเนื้อ-โคนม จำนวน 7 คน (ร้อยละ 18.4) และไม้ผล จำนวน 4 คน (ร้อยละ 10.5) สาขาวิชาที่จบในระดับ ปวส. ส่วนใหญ่เป็นสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ จำนวน 25 คน (ร้อยละ 65.8) และอื่นๆ เช่น ช่างยนต์ เลขานุการ และการตลาด เป็นต้น จำนวน 13 คน (ร้อยละ 34.2) และส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการเรียนต่อเดือน ประมาณ 2,501-5,000 บาท จำนวน 20 คน (ร้อยละ 52.6) รองลงมาคือ น้อยกว่า 2,501 บาท จำนวน 16 คน (ร้อยละ 42.2) และประมาณ 5,001-7,500 บาท กับมากกว่า 7,500 บาท มีจำนวนเท่ากันเท่ากับ 1 คน (ร้อยละ 2.6) (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 ความถี่และร้อยละของข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาในแต่ละประเด็น

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (n=38)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	25	65.8
หญิง	13	34.2
อายุ		
น้อยกว่า 25 ปี	18	47.4
25-30 ปี	9	23.7
31-35 ปี	0	0.0
36-40 ปี	3	7.9
มากกว่า 40 ปี	8	21.0
กลุ่ม		
ภาคปกติ	18	47.4
ภาคสมทบ	20	52.6
แขนงวิชา		
ไม้ผล	4	10.5
โคเนื้อ-โคนม	7	18.4
ส่งเสริมการเกษตร	27	71.1

ตารางที่ 1 (ต่อ) ความถี่และร้อยละของข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาในแต่ละประเด็น

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (n=38)	ร้อยละ
สาขาวิชาที่จบในระดับ ปวส.		
เกษตรศาสตร์	25	65.8
อื่นๆ เช่น ช่างยนต์ เลขานุการ และการตลาด เป็นต้น	13	34.2
ค่าใช้จ่ายในการเรียนต่อเดือน		
น้อยกว่า 2,501 บาท	16	42.2
2,501-5,000 บาท	20	52.6
5,001-7,500 บาท	1	2.6
มากกว่า 7,500 บาท	1	2.6

2. การจัดการเรียนรู้รายวิชาปัญหาพิเศษ

2.1 ความเข้าใจของการเรียนรายวิชาปัญหาพิเศษ

ตารางที่ 2 ระดับความเข้าใจและคะแนนเฉลี่ยของประเด็นเนื้อหารายวิชาปัญหาพิเศษ

ประเด็นเนื้อหา	คะแนนเฉลี่ย	S.D.	ระดับความเข้าใจ
1. ความสำคัญของปัญหาพิเศษ	3.71	0.77	มาก
2. เป้าหมาย/วัตถุประสงค์ของปัญหาพิเศษ	3.68	0.78	มาก
3. กำหนดหัวข้อปัญหาพิเศษ	3.58	0.76	มาก
4. วิธีการดำเนินงานของปัญหาพิเศษ	3.50	0.80	มาก
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล	3.79	0.39	มาก
6. การวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล	3.53	0.89	มาก
7. วิจารณ์/อภิปรายผลและสรุปผล	3.45	0.83	มาก
8. วิธีการเขียนรายงานวิชาการ	3.37	0.88	ปานกลาง
9. การนำเสนอและตอบวัตถุประสงค์	3.37	0.94	ปานกลาง
โดยรวม	**3.55**	**0.78**	**มาก**

จากตารางที่ 2 พบว่านักศึกษาเข้าใจการเรียนรายวิชาปัญหาพิเศษในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.55) เมื่อพิจารณาความเข้าใจในแต่ละประเด็นเนื้อหา พบว่า ประเด็นเนื้อหาที่นักศึกษามีความเข้าใจอยู่ในระดับมาก

ซึ่งเรียงลำดับจากคะแนนเฉลี่ยมากไปหาคะแนนเฉลี่ยน้อย ดังนี้ คือ การเก็บรวบรวมข้อมูล ($\overline{X}$ = 3.79) ความสำคัญของปัญหาพิเศษ ($\overline{X}$ = 3.71) เป้าหมาย/วัตถุประสงค์ของปัญหาพิเศษ ($\overline{X}$ = 3.68) กำหนดหัวข้อปัญหาพิเศษ ($\overline{X}$ = 3.58) การวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล ($\overline{X}$ = 3.53) วิธีการดำเนินงานของปัญหาพิเศษ ($\overline{X}$ = 3.50) และวิจารณ์/อภิปรายผลและสรุปผล ($\overline{X}$ = 3.45) ส่วนประเด็นเนื้อหาที่นักศึกษามีความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง คือ วิธีการเขียนรายงานวิชาการ และการนำเสนอและตอบวัตถุประสงค์ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากัน ($\overline{X}$ = 3.37)

2.2 ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้รายวิชาปัญหาพิเศษ

ตารางที่ 3 ระดับประสิทธิภาพและคะแนนเฉลี่ยของประเด็นเนื้อหาการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรรายวิชาปัญหาพิเศษ

ประเด็นเนื้อหา	คะแนนเฉลี่ย	S.D.	ระดับความเข้าใจ
1. ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาปัญหาพิเศษ	3.79	0.70	มาก
2. การบูรณาการความรู้ของนักศึกษา	3.63	0.67	มาก
3. ระยะเวลาดำเนินการวิชาปัญหาพิเศษ	3.50	0.76	มาก
4. การจัดการรายวิชาของอาจารย์ผู้สอน	3.50	0.69	มาก
5. มีบุคลากรเพียงพอต่อการให้คำปรึกษา	3.10	0.76	ปานกลาง
6. ความเหมาะสมของอาจารย์ที่ปรึกษา	3.79	0.78	มาก
7. ความรู้ความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษา	4.10	0.69	มาก
8. ความทุ่มเท/เสียสละของอาจารย์ที่ปรึกษา	3.87	0.53	มาก
9. การติดตามความก้าวหน้าปัญหาพิเศษ	3.79	0.74	มาก
10. มาตรการตัดคะแนนความรับผิดชอบ	3.53	0.69	มาก
11. สัดส่วนการประเมินคะแนนที่ปรึกษากับผู้สอน (50:50)	3.74	0.79	มาก
12. จำนวนนักศึกษาต่อหัวข้อปัญหาพิเศษ	3.53	0.69	มาก
13. ระบบการสืบค้นและค้นคว้าข้อมูล	3.45	0.79	มาก
14. สิ่งสนับสนุนต่อการดำเนินงานปัญหาพิเศษ	3.37	0.78	ปานกลาง
15. การจัดการรายวิชาปัญหาพิเศษในภาพรวม	3.42	0.68	มาก
โดยรวม	**3.61**	**0.72**	**มาก**

จากตารางที่ 3 พบว่า ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้รายวิชาปัญหาพิเศษในภาพรวมมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.61) เมื่อพิจารณาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในแต่ละประเด็น พบว่า ประเด็นเนื้อหาที่มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากซึ่งเรียงลำดับจากคะแนนเฉลี่ยมากไปหาคะแนนเฉลี่ยน้อย ประกอบด้วย

ประกอบด้วย ความรู้ความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษา ($\overline{X}$ = 4.10) ความทุ่มเท/เสียสละของอาจารย์ที่ปรึกษา ($\overline{X}$ = 3.87) ความเหมาะสมของเนื้อหารายวิชาปัญหาพิเศษ ความเหมาะสมของอาจารย์ที่ปรึกษา และการติดตามความก้าวหน้าปัญหาพิเศษ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากัน ($\overline{X}$ = 3.79) สัดส่วนการประเมินคะแนนที่ปรึกษากับผู้สอน (50:50) ($\overline{X}$ = 3.74) การบูรณาการความรู้ของนักศึกษา ($\overline{X}$ = 3.63) มาตรการตัดคะแนนความรับผิดชอบและจำนวนนักศึกษาต่อหัวข้อปัญหาพิเศษมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากัน ($\overline{X}$ = 3.53) ระยะเวลาดำเนินการวิชาปัญหาพิเศษและการจัดการรายวิชาของอาจารย์ผู้สอน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากัน ($\overline{X}$ = 3.50) ระบบการสืบค้นและค้นคว้าข้อมูล ($\overline{X}$ = 3.45) และการจัดการรายวิชาปัญหาพิเศษในภาพรวม ($\overline{X}$ = 3.42) ส่วนประเด็นเนื้อหาที่มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับปานกลาง คือ สิ่งสนับสนุนต่อการดำเนินงานปัญหาพิเศษ ($\overline{X}$ = 3.37) และมีบุคลากรเพียงพอต่อการให้คำปรึกษา ($\overline{X}$ = 3.10)

3. ปัญหาการเรียนรู้รายวิชาปัญหาพิเศษและข้อเสนอแนะ

3.1 ปัญหาการเรียนรู้รายวิชาปัญหาพิเศษ

ตารางที่ 4 ระดับของปัญหาและคะแนนเฉลี่ยของการเรียนรู้รายวิชาปัญหาพิเศษ

ประเด็นเนื้อหา	คะแนนเฉลี่ย	S.D.	ระดับความเข้าใจ
1. เนื้อหารายวิชาปัญหาพิเศษ	3.45	0.79	มาก
2. การจัดการรายวิชาของอาจารย์ผู้สอน	3.39	0.79	ปานกลาง
3. ขั้นตอนการวางแผนและดำเนินการ	3.55	0.68	มาก
4. การให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา	3.50	0.95	มาก
5. ระยะเวลาการดำเนินงานปัญหาพิเศษ	3.55	0.86	มาก
6. จำนวนนักศึกษาต่อหัวข้อปัญหาพิเศษ	3.18	0.80	ปานกลาง
7. ความเข้าใจและเอาใจใส่ของนักศึกษา	3.47	0.98	มาก
8. สิ่งสนับสนุน/งบประมาณที่ใช้ดำเนินงาน	3.21	0.99	ปานกลาง
โดยรวม	**3.41**	**0.86**	**มาก**

จากตารางที่ 4 พบว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียนรู้รายวิชาปัญหาพิเศษในภาพรวมในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.41) เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นปัญหา พบว่า ประเด็นที่นักศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ซึ่งเรียงลำดับจากคะแนนเฉลี่ยมากไปหาคะแนนเฉลี่ยน้อย ประกอบด้วย ขั้นตอนการวางแผนและการดำเนินการมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากันกับระยะเวลาการดำเนินงานปัญหาพิเศษ ($\overline{X}$ = 3.55) การให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา ($\overline{X}$ = 3.50) ความเข้าใจและเอาใจใส่ของนักศึกษา ($\overline{X}$ = 3.47) และเนื้อหารายวิชาปัญหาพิเศษ ($\overline{X}$ = 3.45) ส่วนประเด็นที่นักศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การจัดการรายวิชาของอาจารย์ผู้สอน ($\overline{X}$ = 3.39) สิ่งสนับสนุน/งบประมาณที่ใช้ดำเนินงาน ($\overline{X}$ = 3.21) และจำนวนนักศึกษาต่อหัวข้อปัญหาพิเศษ ($\overline{X}$ = 3.18)

3.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนรู้รายวิชาปัญหาพิเศษ

จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการเรียนรู้รายวิชาปัญหาพิเศษ มีข้อเสนอแนะดังนี้

- ควรมีอาจารย์ที่ปรึกษามากกว่านี้ เพื่อความหลากหลายของเรื่องที่จะศึกษา
- ผู้เรียนขาดประสบการณ์ในการทำวิจัย
- ผู้เรียนมีข้อจำกัดด้านเวลาในการศึกษาค้นคว้า เนื่องจากมีงานประจำ
- มีความเข้าใจการทำปัญหาพิเศษน้อย
- ผู้เรียนมีข้อจำกัดด้านเวลา จำนวนนักศึกษาต่อหัวข้อน้อยเกินไป ควรเพิ่มจำนวนนักศึกษาต่อหัวข้อให้มากขึ้น
- อยากให้แนะนำวิธีการทำปัญหาพิเศษในแต่ละหัวข้ออย่างละเอียด

อภิปรายผล

1. นักศึกษาระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุน้อยกว่า 25 ปี เป็นกลุ่มนักศึกษาภาคสมทบที่กำลังศึกษาในแขนงวิชาส่งเสริมการเกษตร โดยจบการศึกษาระดับ ปวส. สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ และมีค่าใช้จ่ายในการเรียนต่อเดือนประมาณ 2,501-5,000 บาท

2. การจัดการเรียนรู้รายวิชาปัญหาพิเศษ ในเนื้อหาความเข้าใจของการเรียนรายวิชาปัญหาพิเศษ พบว่า นักศึกษามีความเข้าใจในรายวิชาปัญหาพิเศษในภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องจากการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรในแต่ละรายวิชามีการมอบหมายงานหรือรายงานที่สอดแทรกการสืบค้นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย จึงทำให้นักศึกษาได้รับทราบและเข้าใจรูปแบบของการทำวิจัยในเบื้องต้น ซึ่งนักศึกษาได้ผ่านการวัดผลและประเมินผลในรายวิชาที่เกี่ยวกับการวางแผนการทดลองและการวิเคราะห์ ซึ่งมีความเชื่อมโยงกับการทำวิจัย (คณะเกษตรศาสตร์, 2550) นอกจากนี้ การรับทราบข่าวสารข้อมูลจากนักศึกษารุ่นพี่ที่เรียนวิชาปัญหาพิเศษ จึงทำให้นักศึกษามีความเข้าใจรายวิชามากขึ้น สอดคล้องกับ เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นโดยส่วนใหญ่มีความเข้าใจอยู่ในระดับมาก ประกอบด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูล ความสำคัญของปัญหาพิเศษ เป้าหมาย/วัตถุประสงค์ของปัญหาพิเศษ กำหนดหัวข้อปัญหาพิเศษ การวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล วิธีการดำเนินงานของปัญหาพิเศษ และวิจารณ์/อภิปรายผลและสรุปผล ยกเว้นประเด็นวิธีการเขียนรายงานวิชาการ และการนำเสนอและตอบวัตถุประสงค์ ซึ่งมีความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าการเขียนรายงานวิชาการสำหรับนักศึกษาเป็นเรื่องยาก เนื่องจากแนวทางการเขียนแตกต่างจากการเขียนเรียงความ และขาดประสบการณ์ด้านการเขียนรายงานวิชาการ โดยเฉพาะการเขียนส่วนเนื้อหาซึ่งเป็นส่วนสำคัญของรายงานการวิจัย (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2553) สำหรับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้รายวิชาปัญหาพิเศษ พบว่า ในภาพรวมการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นโดยส่วนใหญ่มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก ประกอบด้วย ความรู้ความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษา ความทุ่มเท/เสียสละของอาจารย์ที่ปรึกษา ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาปัญหาพิเศษ ความเหมาะสมของอาจารย์ที่ปรึกษา การติดตามความก้าวหน้าปัญหาพิเศษ สัดส่วน

การประเมินคะแนนที่ปรึกษากับผู้สอน (50:50) การบูรณาการความรู้ของนักศึกษา มาตรการตัดคะแนนความรับผิดชอบ จำนวนนักศึกษาต่อหัวข้อปัญหาพิเศษ ระยะเวลาดำเนินการรายวิชาปัญหาพิเศษ การจัดการรายวิชาของอาจารย์ผู้สอนระบบการสืบค้นและค้นคว้าข้อมูล และการจัดการรายวิชาปัญหาพิเศษในภาพรวม ซึ่งนักศึกษามีความเห็นว่าอาจารย์ผู้สอนมีการบริหารจัดการรายวิชาได้อย่างเหมาะสม ทั้งด้านอาจารย์ที่ปรึกษา การกำกับติดตามรายวิชา และการประเมินความสำเร็จของรายวิชาปัญหาพิเศษ สอดคล้องกับ จินตนา กล่อมศิริ (2549) ที่ศึกษาสมรรถนะของอาจารย์พยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุตรดิตถ์ที่ประเมินโดยอาจารย์พยาบาลและนักศึกษาพยาบาล พบว่า สมรรถนะของอาจารย์พยาบาลในภาพรวมอยู่ในระดับสูง โดยสมรรถนะหลัก 3 อันดับแรกที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการเรียนการสอน ด้านวิชาการ และด้านการประเมินผลการเรียน เช่นเดียวกันกับ ทัศนีย์ บุญชูวิทย์ (2552) ที่ศึกษากรอบสมรรถนะของอาจารย์มหาวิทยาลัยขอนแก่นที่สนับสนุนยุทธศาสตร์การเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย ซึ่งสมรรถนะหลักของอาจารย์มหาวิทยาลัยขอนแก่น 3 อันดับแรกคือ ความรู้และทักษะการวิจัย ความรู้และทักษะการเรียนการสอน และการถ่ายทอดองค์ความรู้ กล่าวคือ การจัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษาผู้สอน นับว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญหลักของการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างดี ยกเว้นประเด็นสิ่งสนับสนุนต่อการดำเนินงานปัญหาพิเศษ และมีบุคลากรเพียงพอต่อการให้คำปรึกษา ซึ่งมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับสภาพการบริหารจัดการคณะเกษตรศาสตร์ในขณะนั้น ซึ่งมีการดำเนินงานในระยะเริ่มต้นจึงทำให้ขาดความพร้อมของการจัดสรรบุคลากรที่เพียงพอ สำหรับการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากบุคลากรมีภาระงานที่รับผิดชอบมาก เช่นเดียวกับ สุภาวดี บุญยฉัตร และคณะ (2552) ที่ศึกษาประสิทธิภาพมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ พบว่า การบริหารจัดการระบบงานของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ในประเด็นอัตราส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษา มีประสิทธิภาพน้อยและมีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด สำหรับข้อจำกัดของบุคลากรทางการศึกษายังสอดคล้องกับกรอบแนวทางการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561) ของสำนักนโยบายและแผนการอุดมศึกษา 4 ประการ ประกอบด้วย พัฒนาคุณภาพคนไทยยุคใหม่ พัฒนาคุณภาพครูยุคใหม่ พัฒนาคุณภาพสถานศึกษาและแหล่งเรียนรู้ยุคใหม่ และพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการใหม่ เพื่อต้องการให้มีบุคลากรทางการศึกษาที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น โดยกำหนดกรอบยุทธศาสตร์การปฏิรูปอุดมศึกษารอบสอง 5 ยุทธศาสตร์สำคัญที่มุ่งผลิตบุคลากร และพัฒนาอาจารย์เพื่อรองรับการปฏิรูปการศึกษา รวมถึงการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านวิจัยและนวัตกรรม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552)

3. ปัญหาการเรียนรู้รายวิชาปัญหาพิเศษ พบว่า ในภาพรวมนักศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ประกอบด้วย ขั้นตอนการวางแผนและการดำเนินการ ระยะเวลาการดำเนินงานปัญหาพิเศษ การให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา ความเข้าใจและเอาใจใส่ของนักศึกษาและเนื้อหาวิชาปัญหาพิเศษ ซึ่งขั้นตอนการวางแผนและการดำเนินการ เป็นประเด็นที่สำคัญที่สุดของการวิจัยและเกิดปัญหามากที่สุด สอดคล้อง อิสมาอีล ราโอบ และออง ซอ ลัน (2554) ที่กล่าวว่า ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูมัธยมศึกษาด้านระเบียบวิธีวิจัย เป็นประเด็นที่มีปัญหามากที่สุด โดยเฉพาะการออกแบบวิจัย

หากผู้วิจัยไม่สามารถวางแผนวิจัยได้ถูกต้อง จะส่งผลต่อเป้าหมายของการวิจัยในเรื่องนั้นๆ ได้ ยกเว้นประเด็นการจัดการรายวิชาของอาจารย์ผู้สอน สิ่งสนับสนุน/งบประมาณที่ใช้ดำเนินงาน และจำนวนนักศึกษาต่อหัวข้อปัญหาพิเศษ ซึ่งมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนรู้รายวิชาปัญหาพิเศษ ดังนี้คือ มีอาจารย์ที่ปรึกษามากกว่านี้ เพื่อความหลากหลายของเรื่องที่จะศึกษา ผู้เรียนขาดประสบการณ์ในการทำวิจัย ซึ่งเป็นการทำวิจัยครั้งแรกขาดทักษะความเข้าใจหลักการและวิธีการวิจัย เรียกได้ว่าเป็นนักวิจัยมือใหม่ เพราะขาดความต่อเนื่องของการศึกษา ผู้เรียนมีข้อจำกัดด้านเวลาศึกษาค้นคว้า เนื่องจากมีงานประจำ มีความเข้าใจการทำปัญหาพิเศษน้อย ผู้เรียนมีข้อจำกัดด้านเวลา และเพิ่มจำนวนนักศึกษาต่อหัวข้อให้มากขึ้น และอยากให้แนะนำวิธีการทำปัญหาพิเศษในแต่ละหัวข้ออย่างละเอียด

สรุปผลการวิจัย

1. นักศึกษาระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ ส่วนใหญ่เพศชาย มีอายุน้อยกว่า 25 ปี เป็นกลุ่มนักศึกษาภาคสมทบที่กำลังศึกษาในแขนงวิชาส่งเสริมการเกษตร โดยจบการศึกษาระดับ ปวส. สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ และมีค่าใช้จ่ายในการเรียนต่อเดือนประมาณ 2,501-5,000 บาท

2. การจัดการเรียนรู้รายวิชาปัญหาพิเศษ ในเนื้อหาความเข้าใจของการเรียนวิชาปัญหาพิเศษ พบว่า นักศึกษามีความเข้าใจในวิชาปัญหาพิเศษในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นนักศึกษามีความเข้าใจในประเด็นต่างๆ โดยส่วนใหญ่ในระดับมาก ประเด็นที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ การเก็บรวบรวมข้อมูล ส่วนประเด็นวิธีการเขียนรายงานวิชาการ และการนำเสนอและตอบวัตถุประสงค์ นักศึกษามีความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้วิชาปัญหาพิเศษ พบว่า ในภาพรวมการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก โดยประเด็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก และประเด็นที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือความรู้ความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษา ส่วนประเด็นสิ่งสนับสนุนต่อการดำเนินงานปัญหาพิเศษและมีบุคลากรเพียงพอต่อการให้คำปรึกษามีประสิทธิภาพอยู่ในระดับปานกลาง

3. ปัญหาการเรียนรู้รายวิชาปัญหาพิเศษ พบว่า ในภาพรวมนักศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นปัญหา นักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับประเด็นต่างๆ ส่วนใหญ่ในระดับมาก ประเด็นที่นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือขั้นตอนการวางแผนและการดำเนินการ ส่วนการเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนรู้รายวิชาปัญหาพิเศษ คือ มีอาจารย์ที่ปรึกษามากกว่านี้ เพื่อความหลากหลายของเรื่องที่จะศึกษา ผู้เรียนขาดประสบการณ์ในการทำวิจัย เพราะขาดความต่อเนื่องของการศึกษา ผู้เรียนมีข้อจำกัดด้านเวลาศึกษาค้นคว้า เนื่องจากมีงานประจำ มีความเข้าใจการทำปัญหาพิเศษน้อย ผู้เรียนมีข้อจำกัดด้านเวลา และเพิ่มจำนวนนักศึกษาต่อหัวข้อให้มากขึ้น และอยากให้แนะนำวิธีการทำปัญหาพิเศษในแต่ละหัวข้ออย่างละเอียด

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

1. ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้กับความเข้าใจของการเรียนรู้รายวิชาปัญหาพิเศษ

2. ควรศึกษาผลสำเร็จของการจัดการเรียนรู้วิชาปัญหาพิเศษ

รายการอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). **นโยบาย 4 ใหม่ของกระทรวงศึกษา โดยสำนักนโยบายและแผนการอุดมศึกษา.** เข้าถึงเมื่อวันที่ 17 มกราคม 2555, จาก http://www.mua.go.th/-bpp/developplan /download/news/reform2_1.pdf

คณะเกษตรศาสตร์. (2550). **หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2549 สาขาวิชาเกษตรศาสตร์.** นราธิวาส : มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์.

จินตนา กล่อมศิริ. (2549). **สมรรถนะของอาจารย์พยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุตรดิตถ์.** อุตรดิตถ์ : วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี. สถาบันพระบรมราชชนก สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข.

ทัศนีย์ บุญชูวิทย์. (2552). **กรอบสมรรถะของอาจารย์มหาวิทยาลัยขอนแก่นที่สนับสนุนยุทธศาสตร์การเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย.** วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสารสนเทศศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2553). การเขียนโครงการวิจัย. **วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2**(3), 1-18.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์.** กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

พัชราวดี ทองเนื่อง. (2553). ผลของการใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญต่อความรู้ และการพัฒนาผู้เรียนในรายวิชาพยาธิสรีรวิทยาสำหรับนักศึกษาพยาบาล. **วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์, 2**(1), 73-89.

วิทยา จันทะอุ้มเม้า. 2549. **ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคพิเศษ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ต่อระบบการเรียนการสอนหลักสูตรภาคพิเศษ.** เชียงใหม่ : คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. (2553). ประสิทธิผลกระบวนการ ; เป้าหมายสำคัญของการบริหารโรงเรียน. **วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2**(3), 7-13.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2550). **คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.

สุภาวดี บุญยฉัตร, สุรัตน์ ชุ่มจิต และวิไลวรรณ บุญยฉัตร. (2552) ประสิทธิภาพมหาวิทยาลัยในกำกับรัฐบาล. **วารสารสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. 41**(2).

หวน พินธุพันธ์. (มปป.). **การเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ : ปฏิรูปการศึกษาที่สำคัญยิ่ง.** เข้าถึงเมื่อวันที่ 17 มกราคม 2555, จาก http://www.moobankru.com/teacharticle3.html.

อิสมาอีล ราโอบ และออง ซอ ลัน. (2554). ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูมัธยมศึกษา : กรณีศึกษาโรงเรียนหาดใหญ่วิทยาคาร. ใน **การประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัย มหาวิทยาลัยทักษิณ ครั้งที่ 21 ประจำปี 2554.** 25-28 พฤษภาคม 2554 ณ ศูนย์ประชุมนานาชาติ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา.